

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

7 de Donationibus, & primum de finitione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

lo: est dolose facit, qui non facit quod facere debet. *leg. dolo, de dol. p.* Eo quod contra non implentem proditæ sunt actiones, vt cogatur, veluti actio præscriptis verbis, non de dolo, *in leg. solent, de præscrip. verb. & conditio ob causam, vt restituitur pristina actio, l. si quis accepto tulerit, de cond. et. caus. dat.* agaturque vel ex stipulatu, vel inter est non impleram fuisse transactionem, *l. cum mora 6. C. de transact.* ¶ Et nascetur ea ratione ex contractu si icti iuris arbitraria actio, *l. in bene fidei, de eo quod cer. loc. in P.* ob pactum non seruatum, *l. centum Capua, eod. tit.* sicuti etiam in contractibus innominatis, vbi non subsistunt, quia non implentur, si interfit agitur ex eo, conditione dati, *l. si tibi decem dedero 7. de præscr. verb.*

De alia specie Contractuum innominatorum, do vt facias. Cap. 4.

- 1 Do vt facias, contractus innominatus, quos contractus contineat.
 - 2 Conditio dati, si non fiat quod dictum est, competit.
 3. 2. Contractus do vt des actiones.
- Casus fortuiti interitus in contractibus innominatis, ad quem pertineant. eod. 3.

Hæc species innominatorum contractuum, do vt facias, continet contractus in quibus aliquid datur, vt aliud fiat: si modo in propriam formam nominatam non veniant: nam tunc eius nominis, non generalis censentur. Exemplum Paulus adfert, cum do vt facias, si tale sit factum, quod locari soleat, & pecuniam dem, erit locatio. si non dem pecuniæ quantitatem, vt facias, sed rem aliam, quamvis locari soleat factum, non erit locatio, sed contractus, sine nomine: item si factum est eius nature, quod locari non possit: quamvis pecuniam pro eodem, non erit locatio, sed anonus contractus. *l. naturalis, §. ad cum do, vt facias, de præscr. verb.* Aliud a Papiniano relatum, si quis pretii explorandi causa rem tradat: neque depositum, neque commodatum erit, sed non exhibita fide in factum ciuili actio competit, vel ex contractu anonymo, *leg. 1. §. fin. eod.* Id ipsum obtinet, si multas experiundas dedero, aliquo singulis diebus accepto, donec reddidisses, imperfecta emptione, *l. apud Labonem 22. eod. P.* si vestimenta cum velles vendere, te rogauero, vt ea apud me relinqueres, vt peritioribus ostenderem, ea que apud me perierint *leg. si rem tibi 19. §. si cum mihi, eodem.* Sunt his plura similia, quæ a contractibus nominatis diuersas notas habent, retentis duobus illis extremis, do vt facias. ¶ Si non fiat quod dictum est, qui dedit condicere poterit, vel præscriptis verbis agere vt fiat, *dict. l. naturalis, §. at cum do, & l. si dominus seruum 8. de præscr. verb.* quod si is qui facere tenebatur, fecerit quidem, sed quod ei datum est eo nomine euictum sit, si sciens alienum dedit, de dolo actione tenetur: si ignoras, in factum ciuili actione, *d. l. naturalis §. at cum do, vide l. iurisperitium §. 1. de pact. P.* Et Papinianus, eum qui dedit vt quid fieret, si alter cesset facere cõfessum, tradit posse agere præscriptis verbis, vt soluat, quanti sua interest: aut si nihil interest condicere posse, vt datum reddat, *l. si tibi decem 7. de præscr. verb.* Et rursum, ob eam, inquit, *l. ob eam causam 9. eod. tit. P.* causam accepto liberatus, vt nomen Titii debitoris delegaret: si fidem contractus non impleat, incerti actione tenebitur. Itaque iudicis officio non vetus actio restituitur, sed promissa præstabitur, vt condemnatio sequatur.

¶ Casus fortuitus qui circa interitum rei accidit, si dum apud me inspiciendi causa reliquisses, interierit, pertinet ad dominum: *leg. si rem tibi, 19. §. si cum mihi, de præscr. verb. P.* & si margaritas, vel alias res tibi dedero, vt easdem mihi adferres, aut pretium earum, si quidem ego te venditorem rogauit, meum est periculum, si tu me rogasti, tuum, si perierint ante veditorem, *l. si gratiam 18. §. 1. de præscr. verb. P.* Sed si neuter nostrum, sed dumtaxat consensus, tene: i te hæcenus vt dolum & culpam mihi præstes: & ex hac causa erit vique præscriptis verbis actio.

De Contractu innominato, facio vt des. Cap. 5.

1 Contractus innominatus facio vt des, quas actiones producit.

Quod si faciam, inquit Paulus, vt des, & postea quam feci cessas dare, nulla erit ciuili actio, & ideo de dolo dabitur, *dict. leg. naturalis, §. quod si faciam & Pompon. in leg. permisi 17. §. fin. eod.* Dolose enim, vel callide ve. latus est, qui passus est alium facere, factio irrevocabili, quod pro infecto haberi, nequit,

leg. in bello, §. facta, de captiuis, in P. & postea non vult ex sua parte implere fidem: si tamen factio opere, quiddam, quod dandum sit, ex eo superfit, recte Pomponius experiri posse ad exhibendum respondit, *dict. leg. si permisi §. 1.* Et hodie si permittatur aliquid fieri, vt inde commodum detur facienti, conditione donationis factum tolli petiue potest: *l. si quis argeum, §. penul. de donat. C.* cessabitque subsidiaria de dolo, *glo. fin. in §. fin. l. permisi.* Possit tamen dari actio ciuili præscriptis verbis, vt cogatur dare ei qui fecit promissum, si pactio intercessit: vt apud Iulianum, si promissum aliquid sit, si furatum detegat, *l. solent, 16. de præscr. verb.* quod tamen potius addo vt facias: quam ad facio vt des, quidam referri dicunt, & ideo actionem præscriptis verbis dari autumant, vt in transactione quoque, *l. cum mora, de transact. C.*

De Facio vt Facias, & de rationibus contractuum innominatorum, Cap. 6.

- 1 Contractus innominatus facio vt facias natura & actiones.
- 2 Contractuum innominatorum finis idem ac nominatorum, implemendum fidei data.
- 3 Præscriptis verbis actio qua, & quare prodita, & pro quibus. In factum actio generalis qua, & pro quibus.

In hac specie, facio vt facias, prospiciendum est similiter ac in prioribus, ne innominati contractus formam incidat: nam tunc ex eo contractu non præscriptis verbis agendum esset, *dict. leg. naturalis, §. sed si facio, eo. de præscr. verb. P. l. rogasti 21. §. fin. eodem titul.* Vbi autem præscriptis verbis agitur, & ex altera parte, factum sit, ex altera non fuerit factum conuentum, sit condemnatio quoque, quanti interest factum non esse, *dict. leg. naturalis, in prin. iuncto §. fin.*

¶ Finis tractationis contractuum innominatorum est idem, qui & nominatorum, vt fides seruetur: ne prætextu nominis contractus promissum fraudetur. Nec enim oportuit tam cuiuslibet nominis inquirere, quantum præstandæ fidei æquitatem, *leg. 1. de pact. P.* Plura enim sunt negotia, quam rerum vocabula, *leg. 4. de præscr. verb. P.*

¶ Quare sufficit Iuriscõsultis quædam nomina, vel communia præscribere, quibus admonentur contrahentes, etiam ea que sine proprio contractus nomine venirent in placitum, præstanda esse. Et ita etiam actiones, quibus ad effectum promissa duci possent, generales in factum, & præscriptis verbis proposuerunt, aliis deficientibus actionibus, *l. 1. 2. 3. de præscr. verb. P.* Actio dicta præscriptis verbis a iure ciuili concessa, & ciuili dicta, si quicquam verbis fieri darive placuisse expressum sit, & non possit in formam propriam nominatam reduci, vt si rem inspiciendam dem, & tu eam amiseris, *l. si rem inspiciendam, eod. tit.* Et sic de similibus. Quod si nihil dictum sit, vel nihil expresse conuentum sit, tamen factum quoddam interuenit, ex quo nominata nõ detur actio, pro eo facto in factum dabitur actio: vt si cui ostenderem tibi anulum, dum ambularem circa Tyberim, in Tyberim is deciderit a manu tua, agam in factum contra te, *leg. duo secundum Tyberim, de præscr. verb. P.* Et generaliter quoties deficit actio, vel exceptio ex eo negotio, propter quod agi æquum est, datur actio utilis in factum, *l. quoties, eod. l. rebus, de rerum permut. Videto autem latius in gloss. l. ex placito, de rerum permutatione, in quibus locum habet actio in factum, & actio præscriptis verbis.* Porro, res, personæ, quæ idoneæ sunt his innominatis conuentionibus, reliquæ fere omnia, quæ consideranda sunt, affinem & similem fere in omnibus habent transactionem cum nominatis contractibus.

De Donationibus, & primum de finitione. Cap. 7.

Institutio. Lib. 2. tit. 7. P. lib. 39. tit. 3.
C. Lib. 8. tit. 24.

- 1 Donatio inter anomalous contractus.
- 2 Donatio etiam hodie udo pacto sit ualide, olim minime.
- 3 Donatoris nomen unde declinatur.
- 4 Munus, & donum quomodo differunt.
- 5 Donationis finitio.
- 6 Diuisio in proprie liberalitatis puram, & improprie donationem.
- 7 Donationes improprie, conditionales, causa mortis, ob causam &c.
- 8 Donationum alia obliqua, alia directæ, & que.
- 9 Donatio alia inter vivos, & modi varii quibus conspiciuntur puræ non pura, conditionalis, & cum modo. eod.

10 Donationes ob causam quomodo perpendenda.
11 Donatio propter nuptias que, & an, & quando reuocabilis. & de differentia cum sponsalitia largitate.

Sponsalitia largitas que. eod.
12 Donationis causa propter quam sit consideranda pro reuocatione. Causa finalis & impulsiva distinctio. eod.

13 Donationis ob causam differentia cum datione ob causam contractuum innominatorum.

¶ Vm iam locuti sumus de contractibus nominatis, & innominatis, habentibus synallagma, vtrique videlicet obligantibus. & Labeo, §. contractus, de verbo. sign. de formis eorum, re, verbis, literis, consensu perfectis: series postulat, vt de donatione agamus, quam in hunc locum anomalium conventionum reuocamus, quod non potuerit sub aliqua prædictarum formarum absolute reponi: quæ nec vtrique obligationem habeat, videlicet liberum existentem ei cui donatur, repudiare donationem, si tibi absenti. de prob. in sex. l. in uno, de regu. iur. l. hoc iure, 19.

¶ Non potest, de don. can. gesta. 8. 4. distin. ¶ Fiatque interdum nudo pacto hodie, olim tantum stipulatione, l. perficuntur, de dona. ap. Justin. l. sancimus, §. si quis argentum, C. eo. tit. vel traditione, l. si quis alienam, C. de a. l. traditionib. C. eo. tit. interueniente. ¶ Donatio ¶ itaque secundum M. Terentium Varro nem, a Siculo nomine dicitur, vt donum declinatur: & a Græco nomine δῶρον, aliis δῶνα, Atticis δῶσις, traditio, datio, Varro 4. de lin. Lat. consensu Festus, de verb. sign. Subscribit Paulus, l. senatus censuit, 35. §. donatio, de mort. caus. dona. P. qui xxi. dicitur, ait donationem doni dationem. Plinius quoque in præserti rerum traditione, donationem caratione constituisse videtur, cum ait, Græci antiqui donationem palmarum vocabant, & ideo dora muneris, quia manu donantur, 4. Plinius l. 35. c. 14.

¶ Labeo ¶ donum a donando trahi vult, & genus esse: cuiusque speciem munus, quod est donum cum causa, Pau. in l. inter donum 19. 4. de ver. sign. Illud dixit antidorum Vlpianus, l. sed est lege, 28. §. consulsit, de peti. her. in P. quanquam munus in latiori, aliaque significatione, & pro onere, & officio accipiatur, l. minus tribus modis, de verb. sign. tit. de munerib. & honoribus: & vtrumque etiam hoc nomine contineri Aristoteles notat. Munus, inquit, est rei alicuius donatio, ac honoris signum. Quamobrem, tam aris aridi, quam ambrosii donari cupiunt. Cum in donatio habeat, quod vtrique appetunt. Nam & res est quam avari desiderant, & honorem adferi quem ambrosii expectant, l. Aristote. l. Rheticorum ad Theodeten, cap. 5.

¶ Quod ¶ pertinet autem ad substantiam donationis finitionem. Donatio est contractus, sic vocant donationem contractum. l. si donationis quod met. caus. l. si quis emtionis, de præscripti. 30. vel quadrag. amor. C. l. contractus, 4. de fide instr. C. c. prater ea de iure patro. l. ita iuris, l. eum qui donationis, 2. 2. de donat. P. §. actionum, de action. est tamen contractus nominatus secundum Bartolum in l. iurisdictionum, de pact. & Alex. in l. fin. de condit. ob caus. dat. quoque ¶ transfertur, domini iurisdictionis est titulus in edibus, 9. §. fin. de dona. P. l. senatus, 35. §. 1. donatio, de donatione cau. mortis, P. l. eum qui, l. 8. §. 1. de pub. in rem actio. P. in alterum, l. quia nemo sibi dat. c. si de instrum. ap. Grego. gratis, c. 1. de dona. l. 1. §. l. donari, de donat. P. l. donari, de reg. iur. l. Attilius, & l. pater §. si in edibus, de donat. P. & irreuocabiler, l. de donat. l. de prec. P. l. fir. C. de vsucapio. pro dona. l. velles, & l. possessionem, C. de reuoca. dona. l. Aristo. de dona. P. l. ubi ita donatur, de don. caus. mort. P. ¶ Vlpianus ¶ in l. 1. de don. P. diuidit donationem, in eam que proprie donatio est, & in eam, que proprie non est. Proprie donationem esse dicit, cum quis dat ea mente, vt statim velit accipientis fieri, nec vilo casu ad se reuerti: & propter nullam causam facit, quam vt liberalitatem & munificentiam exerceat. Non proprie donatio, si quis dat, vt tum demum accipientis fiat, cum aliquid securum fuerit: quæ tota sub conditione donatio est: item cum ipse ea mente dat, vt statim quidem fiat accipientis, si tamen aliquid factum fuerit, aut non fuerit: veluti si cum conualuerit, velit ad se reuerti: nam & hæc donatio sub conditione resoluitur. ¶ Quamobrem ¶ que dantur, ¶ necessitate eogere sub improprie donationis appellatione continentur: cum in necessitatibus nemo libera dici possit, l. rem legatam, de admind. l. ga. P. Huius generis erunt ob causam data, l. hoc iure, §. fin. de donat. in P. l. Campanus, de oper. liber. remuneraciones, que ideo vt alienæ a donatione, ab infirmatione liberæ sunt, iure ciuili, l. si pater, §. 1. in l. 1. Attilius, de dona. P. contractus innominati do vt des, in l. naturalis, cap. suis §. §. de præscr. verb. Docet & id titulus de conditione ob causam datorum, vt in l. si donationis, de condi. ob caus. da. Simili censura &

donatio causa mortis improprie donatio dicit, l. senatus, §. 1. de don. caus. mort. idem in dote. Receptum tamen est, & modum posse apponi donationi, & conditionem, nec ideo minus puram, & vere donationem dici, dummodo ex illa commodum non accedat donanti, l. donatio, de donatio. qua sub mo. §. C. l. 8. tit. 55. ¶ Rursum ¶ donationum alia obliquæ, alia directæ, l. donatio sine directæ, C. de donat. Obliqua donatio est, quæ præstat ab alio, quam a donante post mortem eiusdem, qualis legatum, quod est donatio ab herede præstanda a testatore relicta, §. legatum, de leg. a. l. legatum, de leg. a. l. 2. de public. in rem acti. Item donatio causa mortis, l. 1. de mortis cau. dona. P. §. 1. de dona. & qualis legatis fere, l. fin. C. de dona. caus. mort. ¶ Alia ¶ quoque diuisio in donationem quæ fit inter viuos, & eam quæ causa mortis, vel occasione mortis, l. ubi ita donatur, de donat. caus. mort. P. Donatio inter viuos ea est, quæ sine mortis aliqua cogitatione fit, & est irreuocabilis, §. alia autem, de donat. apud Iust. d. l. ubi ita donatur: de qua primum dicitur. Donationum inter viuos, alia pure concipitur, alia non pure. Pura & simplex dicitur: Non pura cui adicitur aliqua causa, vel modus vel tempus vel conditio, hæc enim licet in traditionibus rerum adicere, l. in traditionibus, de pact. P. tit. de donat. qua sub mod. §. C. l. ea lege, de condi. ob caus. da. l. r. §. 1. de dona. P. l. 2. §. si eod. P. causa adiectæ & expressæ, nota, dictio Quia: modi, vt conditionis, Si. l. demonstratio falsa, 17. §. fin. de cond. & demonstr. in P. ¶ Causa ¶ ob quam donatio fit, consideratur aut vera, aut falsa, id videlicet, per quod, vel a quo, vel propter quod aliquid fit. Et diuersæ rot sunt donationes causales, quot possunt esse diuersæ causæ, & proinde per singula eas persequi ratio sum est. ¶ Inter ¶ insigniores porro donationes ob causam est donatio propter nuptias, quæ causam præsupponit nuptiarum, propter æqualitatem dotis: que modo modum & dotis donatio, pro causa habet matrimonium, auth. dos data, & l. cum multa, in prin. §. §. 1. de dona. ant. nup. ¶ Quocirca cessantibus his causis reuocantur, nisi pactum de lucranda dote, præmortuo vxore, vel de lucranda donatione ante nuptias præmortuo marito adiectum sit, auth. equalitas, & auth. sed qua nihil, de pact. consent. C. §. 1. de equali. dot. in auth. Quod paulo diuerso modo in sponsalitia largitione perpenditur: nam si ex mera liberalitate fieri eam dictum sit, non redit ad donantem, l. 1. de don. P. l. si mater, de dona. ant. nup. & si nihil de eo expressum, iure quidem antiquo præsumebatur ex mera liberalitate facta, l. si filia, & l. si tibi, l. 2. C. de donat. ante nup. hodie autem tantum ob causam futuri matrimonii, l. cum veterum, C. eo. tit. de dona. ant. nup. Quamobrem in repetitione nunc adhibetur distinctio, num matrimonium secutum non fuerit, casu aliquo interueniente: & tunc seruatur: l. si ab sponso, de donat. ante nup. C. aut num steterit per alterum contrahentium, quo minus sequuntur sit: quæ in causa si per donantem steterit, is amittit donatum, nec reuocat: si quid autem ab alio accepit restituit, d. l. cum veterum aut consensu vtriusque abitu a contractu est, tumque erit repetitionis locus, l. si diuersa, C. de tran. sult. ¶ Causa ¶ finalis generaliter propter quam donatur, consideranda est præcipue: vt si non impleatur, vel si non sequatur, reuocetur donatio: quæ autem sit finalis, facile est cognoscere: nempe cum aliter donatum non fuisset, nisi illud factum fuisset, l. 2. §. si, & l. 3. de dona. in P. l. si militem, & l. distam legem, l. si cum exiguum, & l. cum ancillam, C. de condit. ob caus. dat. Id ipsum tamen obtinet in causa impulsiva, vt si donati quod arbitraret me posse reperere & ita facere decreuisse, l. si repetenda, C. de condi. ob caus. dat. Nec enim cessante illa causâ, reuocatur donatum, dummodo non steterit per accipientem, sed per casum fortuitum, vel alio modo, quo minus impleatur, l. en. & si, de condi. ob caus. dat. C. l. qui operas ioca, P. l. 1. §. pen. de var. & exira. cogn. l. 3. & 4. de cond. in ser. lib. 6. C. tit. 46. quod & in modo placet obseruari, in l. 1. de bis qua sub mo. legats vel fidei. vel nq. C. l. 6. tit. 45. Neque ex ultimo pendente conditione, & modo, & causâ interim posse donantem abire ante moram donatoris a donatione: quia contractu inito, obligatio perfecta est, quamuis pendeat executio, l. licet, C. de alio. lis cui sub conditione, 4. 1. eo. in P. l. ex condit. onalis, de verb. obl. l. non omne, de regu. iur. l. si filium, de ver. bor. obl. p. prior, §. qui potio in pigno. hab. P. ¶ Ceterum ¶ hic annotandum est, 13 donatione ob. causam diuersam esse a datione ob causam; l. hoc iure, 19. §. labeo, & §. si, de don. P. quæ potest interuenire & reuocari: ubi innominatis do vt des, & do vt facias: in quibus tamē non prius translatus est dominus rei datæ, si fuerit impleta cōuentio ex vtroque latere, vel per acceptantē steterit, l. si pecunia cum suis §. §. l. 3. §. 1. de cond. ob caus. da. cum no. sec. l. naturalis §. §. si quid, de p. ser. 22. 4.

¶ Non potest, de don. can. gesta. 8. 4. distin. ¶ Fiatque interdum nudo pacto hodie, olim tantum stipulatione, l. perficuntur, de dona. ap. Justin. l. sancimus, §. si quis argentum, C. eo. tit. vel traditione, l. si quis alienam, C. de a. l. traditionib. C. eo. tit. interueniente. ¶ Donatio ¶ itaque secundum M. Terentium Varro nem, a Siculo nomine dicitur, vt donum declinatur: & a Græco nomine δῶρον, aliis δῶνα, Atticis δῶσις, traditio, datio, Varro 4. de lin. Lat. consensu Festus, de verb. sign. Subscribit Paulus, l. senatus censuit, 35. §. donatio, de mort. caus. dona. P. qui xxi. dicitur, ait donationem doni dationem. Plinius quoque in præserti rerum traditione, donationem caratione constituisse videtur, cum ait, Græci antiqui donationem palmarum vocabant, & ideo dora muneris, quia manu donantur, 4. Plinius l. 35. c. 14.

¶ Labeo ¶ donum a donando trahi vult, & genus esse: cuiusque speciem munus, quod est donum cum causa, Pau. in l. inter donum 19. 4. de ver. sign. Illud dixit antidorum Vlpianus, l. sed est lege, 28. §. consulsit, de peti. her. in P. quanquam munus in latiori, aliaque significatione, & pro onere, & officio accipiatur, l. minus tribus modis, de verb. sign. tit. de munerib. & honoribus: & vtrumque etiam hoc nomine contineri Aristoteles notat. Munus, inquit, est rei alicuius donatio, ac honoris signum. Quamobrem, tam aris aridi, quam ambrosii donari cupiunt. Cum in donatio habeat, quod vtrique appetunt. Nam & res est quam avari desiderant, & honorem adferi quem ambrosii expectant, l. Aristote. l. Rheticorum ad Theodeten, cap. 5.

¶ Quod ¶ pertinet autem ad substantiam donationis finitionem. Donatio est contractus, sic vocant donationem contractum. l. si donationis quod met. caus. l. si quis emtionis, de præscripti. 30. vel quadrag. amor. C. l. contractus, 4. de fide instr. C. c. prater ea de iure patro. l. ita iuris, l. eum qui donationis, 2. 2. de donat. P. §. actionum, de action. est tamen contractus nominatus secundum Bartolum in l. iurisdictionum, de pact. & Alex. in l. fin. de condit. ob caus. dat. quoque ¶ transfertur, domini iurisdictionis est titulus in edibus, 9. §. fin. de dona. P. l. senatus, 35. §. 1. donatio, de donatione cau. mortis, P. l. eum qui, l. 8. §. 1. de pub. in rem actio. P. in alterum, l. quia nemo sibi dat. c. si de instrum. ap. Grego. gratis, c. 1. de dona. l. 1. §. l. donari, de donat. P. l. donari, de reg. iur. l. Attilius, & l. pater §. si in edibus, de donat. P. & irreuocabiler, l. de donat. l. de prec. P. l. fir. C. de vsucapio. pro dona. l. velles, & l. possessionem, C. de reuoca. dona. l. Aristo. de dona. P. l. ubi ita donatur, de don. caus. mort. P. ¶ Vlpianus ¶ in l. 1. de don. P. diuidit donationem, in eam que proprie donatio est, & in eam, que proprie non est. Proprie donationem esse dicit, cum quis dat ea mente, vt statim velit accipientis fieri, nec vilo casu ad se reuerti: & propter nullam causam facit, quam vt liberalitatem & munificentiam exerceat. Non proprie donatio, si quis dat, vt tum demum accipientis fiat, cum aliquid securum fuerit: quæ tota sub conditione donatio est: item cum ipse ea mente dat, vt statim quidem fiat accipientis, si tamen aliquid factum fuerit, aut non fuerit: veluti si cum conualuerit, velit ad se reuerti: nam & hæc donatio sub conditione resoluitur. ¶ Quamobrem ¶ que dantur, ¶ necessitate eogere sub improprie donationis appellatione continentur: cum in necessitatibus nemo libera dici possit, l. rem legatam, de admind. l. ga. P. Huius generis erunt ob causam data, l. hoc iure, §. fin. de donat. in P. l. Campanus, de oper. liber. remuneraciones, que ideo vt alienæ a donatione, ab infirmatione liberæ sunt, iure ciuili, l. si pater, §. 1. in l. 1. Attilius, de dona. P. contractus innominati do vt des, in l. naturalis, cap. suis §. §. de præscr. verb. Docet & id titulus de conditione ob causam datorum, vt in l. si donationis, de condi. ob caus. da. Simili censura &

¶ Non potest, de don. can. gesta. 8. 4. distin. ¶ Fiatque interdum nudo pacto hodie, olim tantum stipulatione, l. perficuntur, de dona. ap. Justin. l. sancimus, §. si quis argentum, C. eo. tit. vel traditione, l. si quis alienam, C. de a. l. traditionib. C. eo. tit. interueniente. ¶ Donatio ¶ itaque secundum M. Terentium Varro nem, a Siculo nomine dicitur, vt donum declinatur: & a Græco nomine δῶρον, aliis δῶνα, Atticis δῶσις, traditio, datio, Varro 4. de lin. Lat. consensu Festus, de verb. sign. Subscribit Paulus, l. senatus censuit, 35. §. donatio, de mort. caus. dona. P. qui xxi. dicitur, ait donationem doni dationem. Plinius quoque in præserti rerum traditione, donationem caratione constituisse videtur, cum ait, Græci antiqui donationem palmarum vocabant, & ideo dora muneris, quia manu donantur, 4. Plinius l. 35. c. 14.

¶ Labeo ¶ donum a donando trahi vult, & genus esse: cuiusque speciem munus, quod est donum cum causa, Pau. in l. inter donum 19. 4. de ver. sign. Illud dixit antidorum Vlpianus, l. sed est lege, 28. §. consulsit, de peti. her. in P. quanquam munus in latiori, aliaque significatione, & pro onere, & officio accipiatur, l. minus tribus modis, de verb. sign. tit. de munerib. & honoribus: & vtrumque etiam hoc nomine contineri Aristoteles notat. Munus, inquit, est rei alicuius donatio, ac honoris signum. Quamobrem, tam aris aridi, quam ambrosii donari cupiunt. Cum in donatio habeat, quod vtrique appetunt. Nam & res est quam avari desiderant, & honorem adferi quem ambrosii expectant, l. Aristote. l. Rheticorum ad Theodeten, cap. 5.

¶ Quod ¶ pertinet autem ad substantiam donationis finitionem. Donatio est contractus, sic vocant donationem contractum. l. si donationis quod met. caus. l. si quis emtionis, de præscripti. 30. vel quadrag. amor. C. l. contractus, 4. de fide instr. C. c. prater ea de iure patro. l. ita iuris, l. eum qui donationis, 2. 2. de donat. P. §. actionum, de action. est tamen contractus nominatus secundum Bartolum in l. iurisdictionum, de pact. & Alex. in l. fin. de condit. ob caus. dat. quoque ¶ transfertur, domini iurisdictionis est titulus in edibus, 9. §. fin. de dona. P. l. senatus, 35. §. 1. donatio, de donatione cau. mortis, P. l. eum qui, l. 8. §. 1. de pub. in rem actio. P. in alterum, l. quia nemo sibi dat. c. si de instrum. ap. Grego. gratis, c. 1. de dona. l. 1. §. l. donari, de donat. P. l. donari, de reg. iur. l. Attilius, & l. pater §. si in edibus, de donat. P. & irreuocabiler, l. de donat. l. de prec. P. l. fir. C. de vsucapio. pro dona. l. velles, & l. possessionem, C. de reuoca. dona. l. Aristo. de dona. P. l. ubi ita donatur, de don. caus. mort. P. ¶ Vlpianus ¶ in l. 1. de don. P. diuidit donationem, in eam que proprie donatio est, & in eam, que proprie non est. Proprie donationem esse dicit, cum quis dat ea mente, vt statim velit accipientis fieri, nec vilo casu ad se reuerti: & propter nullam causam facit, quam vt liberalitatem & munificentiam exerceat. Non proprie donatio, si quis dat, vt tum demum accipientis fiat, cum aliquid securum fuerit: quæ tota sub conditione donatio est: item cum ipse ea mente dat, vt statim quidem fiat accipientis, si tamen aliquid factum fuerit, aut non fuerit: veluti si cum conualuerit, velit ad se reuerti: nam & hæc donatio sub conditione resoluitur. ¶ Quamobrem ¶ que dantur, ¶ necessitate eogere sub improprie donationis appellatione continentur: cum in necessitatibus nemo libera dici possit, l. rem legatam, de admind. l. ga. P. Huius generis erunt ob causam data, l. hoc iure, §. fin. de donat. in P. l. Campanus, de oper. liber. remuneraciones, que ideo vt alienæ a donatione, ab infirmatione liberæ sunt, iure ciuili, l. si pater, §. 1. in l. 1. Attilius, de dona. P. contractus innominati do vt des, in l. naturalis, cap. suis §. §. de præscr. verb. Docet & id titulus de conditione ob causam datorum, vt in l. si donationis, de condi. ob caus. da. Simili censura &

¶ Non potest, de don. can. gesta. 8. 4. distin. ¶ Fiatque interdum nudo pacto hodie, olim tantum stipulatione, l. perficuntur, de dona. ap. Justin. l. sancimus, §. si quis argentum, C. eo. tit. vel traditione, l. si quis alienam, C. de a. l. traditionib. C. eo. tit. interueniente. ¶ Donatio ¶ itaque secundum M. Terentium Varro nem, a Siculo nomine dicitur, vt donum declinatur: & a Græco nomine δῶρον, aliis δῶνα, Atticis δῶσις, traditio, datio, Varro 4. de lin. Lat. consensu Festus, de verb. sign. Subscribit Paulus, l. senatus censuit, 35. §. donatio, de mort. caus. dona. P. qui xxi. dicitur, ait donationem doni dationem. Plinius quoque in præserti rerum traditione, donationem caratione constituisse videtur, cum ait, Græci antiqui donationem palmarum vocabant, & ideo dora muneris, quia manu donantur, 4. Plinius l. 35. c. 14.

¶ Labeo ¶ donum a donando trahi vult, & genus esse: cuiusque speciem munus, quod est donum cum causa, Pau. in l. inter donum 19. 4. de ver. sign. Illud dixit antidorum Vlpianus, l. sed est lege, 28. §. consulsit, de peti. her. in P. quanquam munus in latiori, aliaque significatione, & pro onere, & officio accipiatur, l. minus tribus modis, de verb. sign. tit. de munerib. & honoribus: & vtrumque etiam hoc nomine contineri Aristoteles notat. Munus, inquit, est rei alicuius donatio, ac honoris signum. Quamobrem, tam aris aridi, quam ambrosii donari cupiunt. Cum in donatio habeat, quod vtrique appetunt. Nam & res est quam avari desiderant, & honorem adferi quem ambrosii expectant, l. Aristote. l. Rheticorum ad Theodeten, cap. 5.

¶ Quod ¶ pertinet autem ad substantiam donationis finitionem. Donatio est contractus, sic vocant donationem contractum. l. si donationis quod met. caus. l. si quis emtionis, de præscripti. 30. vel quadrag. amor. C. l. contractus, 4. de fide instr. C. c. prater ea de iure patro. l. ita iuris, l. eum qui donationis, 2. 2. de donat. P. §. actionum, de action. est tamen contractus nominatus secundum Bartolum in l. iurisdictionum, de pact. & Alex. in l. fin. de condit. ob caus. dat. quoque ¶ transfertur, domini iurisdictionis est titulus in edibus, 9. §. fin. de dona. P. l. senatus, 35. §. 1. donatio, de donatione cau. mortis, P. l. eum qui, l. 8. §. 1. de pub. in rem actio. P. in alterum, l. quia nemo sibi dat. c. si de instrum. ap. Grego. gratis, c. 1. de dona. l. 1. §. l. donari, de donat. P. l. donari, de reg. iur. l. Attilius, & l. pater §. si in edibus, de donat. P. & irreuocabiler, l. de donat. l. de prec. P. l. fir. C. de vsucapio. pro dona. l. velles, & l. possessionem, C. de reuoca. dona. l. Aristo. de dona. P. l. ubi ita donatur, de don. caus. mort. P. ¶ Vlpianus ¶ in l. 1. de don. P. diuidit donationem, in eam que proprie donatio est, & in eam, que proprie non est. Proprie donationem esse dicit, cum quis dat ea mente, vt statim velit accipientis fieri, nec vilo casu ad se reuerti: & propter nullam causam facit, quam vt liberalitatem & munificentiam exerceat. Non proprie donatio, si quis dat, vt tum demum accipientis fiat, cum aliquid securum fuerit: quæ tota sub conditione donatio est: item cum ipse ea mente dat, vt statim quidem fiat accipientis, si tamen aliquid factum fuerit, aut non fuerit: veluti si cum conualuerit, velit ad se reuerti: nam & hæc donatio sub conditione resoluitur. ¶ Quamobrem ¶ que dantur, ¶ necessitate eogere sub improprie donationis appellatione continentur: cum in necessitatibus nemo libera dici possit, l. rem legatam, de admind. l. ga. P. Huius generis erunt ob causam data, l. hoc iure, §. fin. de donat. in P. l. Campanus, de oper. liber. remuneraciones, que ideo vt alienæ a donatione, ab infirmatione liberæ sunt, iure ciuili, l. si pater, §. 1. in l. 1. Attilius, de dona. P. contractus innominati do vt des, in l. naturalis, cap. suis §. §. de præscr. verb. Docet & id titulus de conditione ob causam datorum, vt in l. si donationis, de condi. ob caus. da. Simili censura &

¶ Non potest, de don. can. gesta. 8. 4. distin. ¶ Fiatque interdum nudo pacto hodie, olim tantum stipulatione, l. perficuntur, de dona. ap. Justin. l. sancimus, §. si quis argentum, C. eo. tit. vel traditione, l. si quis alienam, C. de a. l. traditionib. C. eo. tit. interueniente. ¶ Donatio ¶ itaque secundum M. Terentium Varro nem, a Siculo nomine dicitur, vt donum declinatur: & a Græco nomine δῶρον, aliis δῶνα, Atticis δῶσις, traditio, datio, Varro 4. de lin. Lat. consensu Festus, de verb. sign. Subscribit Paulus, l. senatus censuit, 35. §. donatio, de mort. caus. dona. P. qui xxi. dicitur, ait donationem doni dationem. Plinius quoque in præserti rerum traditione, donationem caratione constituisse videtur, cum ait, Græci antiqui donationem palmarum vocabant, & ideo dora muneris, quia manu donantur, 4. Plinius l. 35. c. 14.

¶ Labeo ¶ donum a donando trahi vult, & genus esse: cuiusque speciem munus, quod est donum cum causa, Pau. in l. inter donum 19. 4. de ver. sign. Illud dixit antidorum Vlpianus, l. sed est lege, 28. §. consulsit, de peti. her. in P. quanquam munus in latiori, aliaque significatione, & pro onere, & officio accipiatur, l. minus tribus modis, de verb. sign. tit. de munerib. & honoribus: & vtrumque etiam hoc nomine contineri Aristoteles notat. Munus, inquit, est rei alicuius donatio, ac honoris signum. Quamobrem, tam aris aridi, quam ambrosii donari cupiunt. Cum in donatio habeat, quod vtrique appetunt. Nam & res est quam avari desiderant, & honorem adferi quem ambrosii expectant, l. Aristote. l. Rheticorum ad Theodeten, cap. 5.

¶ Quod ¶ pertinet autem ad substantiam donationis finitionem. Donatio est contractus, sic vocant donationem contractum. l. si donationis quod met. caus. l. si quis emtionis, de præscripti. 30. vel quadrag. amor. C. l. contractus, 4. de fide instr. C. c. prater ea de iure patro. l. ita iuris, l. eum qui donationis, 2. 2. de donat. P. §. actionum, de action. est tamen contractus nominatus secundum Bartolum in l. iurisdictionum, de pact. & Alex. in l. fin. de condit. ob caus. dat. quoque ¶ transfertur, domini iurisdictionis est titulus in edibus, 9. §. fin. de dona. P. l. senatus, 35. §. 1. donatio, de donatione cau. mortis, P. l. eum qui, l. 8. §. 1. de pub. in rem actio. P. in alterum, l. quia nemo sibi dat. c. si de instrum. ap. Grego. gratis, c. 1. de dona. l. 1. §. l. donari, de donat. P. l. donari, de reg. iur. l. Attilius, & l. pater §. si in edibus, de donat. P. & irreuocabiler, l. de donat. l. de prec. P. l. fir. C. de vsucapio. pro dona. l. velles, & l. possessionem, C. de reuoca. dona. l. Aristo. de dona. P. l. ubi ita donatur, de don. caus. mort. P. ¶ Vlpianus ¶ in l. 1. de don. P. diuidit donationem, in eam que proprie donatio est, & in eam, que proprie non est. Proprie donationem esse dicit, cum quis dat ea mente, vt statim velit accipientis fieri, nec vilo casu ad se reuerti: & propter nullam causam facit, quam vt liberalitatem & munificentiam exerceat. Non proprie donatio, si quis dat, vt tum demum accipientis fiat, cum aliquid securum fuerit: quæ tota sub conditione donatio est: item cum ipse ea mente dat, vt statim quidem fiat accipientis, si tamen aliquid factum fuerit, aut non fuerit: veluti si cum conualuerit, velit ad se reuerti: nam & hæc donatio sub conditione resoluitur. ¶ Quamobrem ¶ que dantur, ¶ necessitate eogere sub improprie donationis appellatione continentur: cum in necessitatibus nemo libera dici possit, l. rem legatam, de admind. l. ga. P. Huius generis erunt ob causam data, l. hoc iure, §. fin. de donat. in P. l. Campanus, de oper. liber. remuneraciones, que ideo vt alienæ a donatione, ab infirmatione liberæ sunt, iure ciuili, l. si pater, §. 1. in l. 1. Attilius, de dona. P. contractus innominati do vt des, in l. naturalis, cap. suis §. §. de præscr. verb. Docet & id titulus de conditione ob causam datorum, vt in l. si donationis, de condi. ob caus. da. Simili censura &

¶ Non potest, de don. can. gesta. 8. 4. distin. ¶ Fiatque interdum nudo pacto hodie, olim tantum stipulatione, l. perficuntur, de dona. ap. Justin. l. sancimus, §. si quis argentum, C. eo. tit. vel traditione, l. si quis alienam, C. de a. l. traditionib. C. eo. tit. interueniente. ¶ Donatio ¶ itaque secundum M. Terentium Varro nem, a Siculo nomine dicitur, vt donum declinatur: & a Græco nomine δῶρον, aliis δῶνα, Atticis δῶσις, traditio, datio, Varro 4. de lin. Lat. consensu Festus, de verb. sign. Subscribit Paulus, l. senatus censuit, 35. §. donatio, de mort. caus. dona. P. qui xxi. dicitur, ait donationem doni dationem. Plinius quoque in præserti rerum traditione, donationem caratione constituisse videtur, cum ait, Græci antiqui donationem palmarum vocabant, & ideo dora muneris, quia manu donantur, 4. Plinius l. 35. c. 14.

¶ Labeo ¶ donum a donando trahi vult, & genus esse: cuiusque speciem munus, quod est donum cum causa, Pau. in l. inter donum 19. 4. de ver. sign. Illud dixit antidorum Vlpianus, l. sed est lege, 28. §. consulsit, de peti. her. in P. quanquam munus in latiori, aliaque significatione, & pro onere, & officio accipiatur, l. minus tribus modis, de verb. sign. tit. de munerib. & honoribus: & vtrumque etiam hoc nomine contineri Aristoteles notat. Munus, inquit, est rei alicuius donatio, ac honoris signum. Quamobrem, tam aris aridi, quam ambrosii donari cupiunt. Cum in donatio habeat, quod vtrique appetunt. Nam & res est quam avari desiderant, & honorem adferi quem ambrosii expectant, l. Aristote. l. Rheticorum ad Theodeten, cap. 5.

¶ Quod ¶ pertinet autem ad substantiam donationis finitionem. Donatio est contractus, sic vocant donationem contractum. l. si donationis quod met. caus. l. si quis emtionis, de præscripti. 30. vel quadrag. amor. C. l. contractus, 4. de fide instr. C. c. prater ea de iure patro. l. ita iuris, l. eum qui donationis, 2. 2. de donat. P. §. actionum, de action. est tamen contractus nominatus secundum Bartolum in l. iurisdictionum, de pact. & Alex. in l. fin. de condit. ob caus. dat. quoque ¶ transfertur, domini iurisdictionis est titulus in edibus, 9. §. fin. de dona. P. l. senatus, 35. §. 1. donatio, de donatione cau. mortis, P. l. eum qui, l. 8. §. 1. de pub. in rem actio. P. in alterum, l. quia nemo sibi dat. c. si de instrum. ap. Grego. gratis, c. 1. de dona. l. 1. §. l. donari, de donat. P. l. donari, de reg. iur. l. Attilius, & l. pater §. si in edibus, de donat. P. & irreuocabiler, l. de donat. l. de prec. P. l. fir. C. de vsucapio. pro dona. l. velles, & l. possessionem, C. de reuoca. dona. l. Aristo. de dona. P. l. ubi ita donatur, de don. caus. mort. P. ¶ Vlpianus ¶ in l. 1. de don. P. diuidit donationem, in eam que proprie donatio est, & in eam, que proprie non est. Proprie donationem esse dicit, cum quis dat ea mente, vt statim velit accipientis fieri, nec vilo casu ad se reuerti: & propter nullam causam facit, quam vt liberalitatem & munificentiam exerceat. Non proprie donatio, si quis dat, vt tum demum accipientis fiat, cum aliquid securum fuerit: quæ tota sub conditione donatio est: item cum ipse ea mente dat, vt statim quidem fiat accipientis, si tamen aliquid factum fuerit, aut non fuerit: veluti si cum conualuerit, velit ad se reuerti: nam & hæc donatio sub conditione resoluitur. ¶ Quamobrem ¶ que dantur, ¶ necessitate eogere sub improprie donationis appellatione continentur: cum in necessitatibus nemo libera dici possit, l. rem legatam, de admind. l. ga. P. Huius generis erunt ob causam data, l. hoc iure, §. fin. de donat. in P. l. Campanus, de oper. liber. remuneraciones, que ideo vt alienæ a donatione, ab infirmatione liberæ sunt, iure ciuili, l. si pater, §. 1. in l. 1. Attilius, de dona. P. contractus innominati do vt des, in l. naturalis, cap. suis §. §. de præscr. verb. Docet & id titulus de conditione ob causam datorum, vt in l. si donationis, de condi. ob caus. da. Simili censura &

¶ Non potest, de don. can. gesta. 8. 4. distin. ¶ Fiatque interdum nudo pacto hodie, olim tantum stipulatione, l. perficuntur, de dona. ap. Justin. l. sancimus, §. si quis argentum, C. eo. tit. vel traditione, l. si quis alienam, C. de a. l. traditionib. C. eo. tit. interueniente. ¶ Donatio ¶ itaque secundum M. Terentium Varro nem, a Siculo nomine dicitur, vt donum declinatur: & a Græco nomine δῶρον, aliis δῶνα, Atticis δῶσις, traditio, datio, Varro 4. de lin. Lat. consensu Festus, de verb. sign. Subscribit Paulus, l. senatus censuit, 35. §. donatio, de mort. caus. dona. P. qui xxi. dicitur, ait donationem doni dationem. Plinius quoque in præserti rerum traditione, donationem caratione constituisse videtur, cum ait, Græci antiqui donationem palmarum vocabant, & ideo dora muneris, quia manu donantur, 4. Plinius l. 35. c. 14.

¶ Labeo ¶ donum a donando trahi vult, & genus esse: cuiusque speciem munus, quod est donum cum causa, Pau. in l. inter donum 19. 4. de ver. sign. Illud dixit antidorum Vlpianus, l. sed est lege, 28. §. consulsit, de peti. her. in P. quanquam munus in latiori, aliaque significatione, & pro onere, & officio accipiatur, l. minus tribus modis, de verb. sign. tit. de munerib. & honoribus: & vtrumque etiam hoc nomine contineri Aristoteles notat. Munus, inquit, est rei alicuius donatio, ac honoris signum. Quamobrem, tam aris aridi, quam ambrosii donari cupiunt. Cum in donatio habeat, quod vtrique appetunt. Nam & res est quam avari desiderant, & honorem adferi quem ambrosii expectant, l. Aristote. l. Rheticorum ad Theodeten, cap. 5.

¶ Quod ¶ pertinet autem ad substantiam donationis finitionem. Donatio est contractus, sic vocant donationem contractum. l. si donationis quod met. caus. l. si quis emtionis, de præscripti. 30. vel quadrag